ఓం

నమబు[illegible]

"యోగక్షేమం వహామ్యహం".

మతప్రభాకర గ్రంధమాల

ప్రథమ మరీచి

భగవద్గీతామృతమ్.

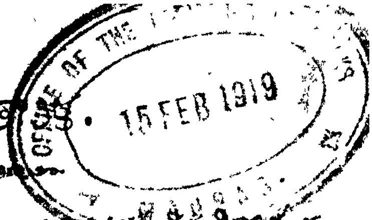
ప్రభాకర ఉమామహేశ్వరపండిత గ్రథితము.

రెండవకూర్పు.

గుంటూరు హిందూమత విద్యార్థి సంఘము
వారిచే ప్రచురింపబడి
నెల్లూరు వైశ్య ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడియె.
హిందూమత సం|| 195,58,85,018.

 [వెల 2 అణాలు.

అవతారిక

శ్రేయమభిలషించిన మానవుడు తత్ప్రయత్నము చేయ మొదలిడును. అతడు సంఘమునందే యొంటరిగా బ్రయత్నించినపుడు ఫలము సున్నయగును. అనగా మానవజీవితము సాంఘికప్రయత్నము నాశ్రయించినదని యర్థము. సాంఘికప్రయత్నము జనబాహుళ్యముయొక్క యేకాభిప్రాయము నిమిడియున్నది. ఏకాభిప్రాయమనగా ఏకమతము. మతము స్వభావముగా జనించునదికాదు. అది గురూపదేశశక్తిజన్యము. మానవహృదయక్షేత్రములందు నాటంబడిన గురూపదేశవాక్యబీజము, శ్రద్ధాభక్తిసమన్విత నిరంతరధ్యానముచే నంకురించి, అభ్యాసజలముచే వర్ధిల్లి స్వానుష్ఠానమందు పుష్పించి పరోపదేశరూపముగా ఫలించి కల్పతరుప్రాయమై యిష్టార్థముల బ్రసాదించును. పరోపదేశరూపమున బయలువెడలిన యామతము జీవన్మతమని, ప్రసిద్ధిచెందును. ఈజీవన్మత మార్గసాంప్రదాయమైనది. ఈ మార్గమతమనాదికాలమున,

నాదిదేవునివలన తొలుత బ్రహ్మకుపదేశింపబడి లోకక్షేమార్థము ఋషిహృదంతరంగమున ప్రతిధ్వనించి పిమ్మట ఋషిముఖములనుండి వెలువడి మానవసంఘమందు వ్యాపించెను. ఏతత్సమగ్రసిద్ధాంతములు, అదిమొదలు బోధింపబడుచునేవచ్చుచుండె. బోధనోద్యమ మతిశయించినకొలది మతప్రభావమధికమయ్యె. బుద్ధిపోషితంబులగు బౌద్ధమతములు వ్యాపకమున కుపక్రమించి, ప్రబలబుద్ధిమంతులచే ఖండింపబడి యప్రమాణము లగుచుండగా సిద్ధికకు లోబడక సానపెట్టినకొలది యెక్కువ పదునుకలదై యజ్ఞమువచ్చినదానిని ఖండించు ఖడ్గమువలె నాస్తికమత మప్రతిహతప్రతిష్ఠకలదై లోకైకవజ్రతుల్యమతమై విరా

వివిధభాషాప్రయుక్త రాష్ట్రములుగా విభజింపబడిన హిందూదేశీయులలో పండితులందరికి నానా న్యాయశాస్త్రవిషయములందు మతజ్ఞానము వ్యాపింపఁజేసి ప్రత్యేక రాష్ట్రములందాయాభాషల ననుసరించు జీవస్మతప్రవర్తకులుండుట యవసరమయ్యెను. ప్రకృతమాంధ్రదేశము ఋషిమతపరిపాలకుల పుట్టినిల్లవలది,

వేదమాత.

సీ॥ సృష్టిపూర్వమునుండి ప్రఖ్యాత రాశిగానై
మసలగొంచెను వేదమాతయనుము
తరువాతిష్టుష్ప్రకై లిఖిత గౌణవేషముల్
దర్శింపతల్లికి సవతులనుము
సవతిబిడ్డలతోడ సామానస్యము నేల జెప్పంగనది
సుప్రసిద్ధమనుము
సంబోధనలవిని ధాత్రీపుత్రులు
పరధర్మపరులౌట పాపమనుము
మతమేమొ తెలియని మతిహీనులను జూచి
నిందసేయుటదేది నిక్కమనుము
నిందితులై తల్లిబంధమునందగనోర్చియును
టాత్మజులకనుచితమనుము
కొందరలై సగవారిగానీయుంటజూచి
తల్లిహానింబులు తగ్గనుము
వర్ణసంభరిష్టులై వాటలొందుచు
వేదబాహ్యులై యుంట యసహ్యమనుము
తల్లియేకత్వముగ తనదైవమనుము

మాతృవాక్యంబు సుతులకు మాన్యమనుచు
తల్లి మనతల్లి కల్పకవల్లి యనుచు
అనుచు ఘోషించె మనతల్లి యాంధ్రిలార

ఏతన్మాతృవాక్య పరంపరాప్రవాహ తరంగములు నాయుల్లము నల్లకల్లోల మొనర్చినవి. తలచుకొనినపుడెల్ల శరీరము పులకాంకురములతో నిండుచుండె. స్వస్థానబంధు మిత్రులవిడిచి మాతృసేవకై బుద్ధిచలించినది. కొంతకాలము పర్యటనము జరిగినది. తుదకు రాక్షసాంతము సూచించు రాక్షస సంవత్సరాంత్యమాసాంత్య దివసాంతమున వచ్చెడి నలనామసంవత్సరారంభదివసమున “ హిందూరక్ష మత ప్రచారక సంఘ ప్రతిష్ఠాపనోద్యమ సంకల్ప బీజము ” నాట బడినది ఆసంవత్సరమంతయు మతబీజము గర్భగతమైయుండె. పింగళ సంవత్సరారంభమందా మతబీజము హిందూ సంఘమున నంకురింప మొదలిడె. అది మొదలు “ భీమవరము, వుండి నరసాపురము, అమలాపురము, రాజమహేంద్రి, కాకినాడ, పిఠాపురం, తుని, విశాఖపట్టణము, విజయనగరము, బర్హాంపురం, బెజవాడ, గుంటూరు, తెనాలి, నెల్లూరు, మొదలగు పురములందు స్వస్వరూపమునవృద్ధి గాంచుచుండె మఱియు

పరధర్మ వాసనామూషిత చిత్తచాంచల్య పిశాచగ్రహములు ఋషిమత సిద్ధాంత మంత్రములచేగాని పాఁదోలబడవు గనుక "మతప్రభాకర గ్రంథమాలా" రూపమున తన్మంత్రములు ప్రకటితములగుచుండె.

అందుముందుగ సర్వ కార్యసాఫల్యార్థము దైవ ధ్యానము "గీతామృతము" అను పుస్తక రూపమున వెలువడి సుజన హృదయముల జొచ్చుటకు సిద్ధమగుచున్నది.

ఈయమృత రసము గ్రోలుటకు హిందూసోదరులు ప్రార్థింపడుచున్నారు.

ఇట్లు,
హిందూమత విద్యార్థి.

గీతామృతము

స్నానకాలపఠనము.

1 గంగాగంగేతి యోబ్రూయాద్యోజనానాంశతైరపి।
ముచ్యతేసర్వపాపేభ్యో విష్ణులోకం సగచ్ఛతి।

2 అంబత్వద్దర్శనాన్ముక్తిర్నజానే స్నానజంఫలం।
స్వర్గారోహణసోపాన మహాపుణ్యతరంగిణీ।

3 విశ్వేశం మాధవంధుంఢిం దండపాణించభైరవం।
వందేకాశీం గుహాంగంగాం భవానీం మణికర్ణికాం॥
4 అతితీక్ష్ణ మహాకాయ కల్పాంతదహనోపమ।
భైరవాయనమస్తుభ్యం అనుజ్ఞాం దాతుమర్హసి।
5 త్వంరాజా సర్వతీర్థానాం త్వమేవజగతఃపితా।
యాచితోదేహిమేతీర్థం సర్వపాపాపనుత్తయే॥
6 యోసౌసర్వగతోవిష్ణుశ్చిత్స్వరూపీజనార్దనః।
సఏవద్రవరూపేణ గంగాంభోనాత్రసంశయః॥
7 నందినీనలినీసీతా। మాలినీచ మహాపగా।
విష్ణుపాదాబ్జసంభూతా గంగాత్రిపథగామినీ॥
8 భాగీరథీ భోగవతీ జాహ్నవీ త్రిదశేశ్వరీ
ద్వాదశైతానినామాని యత్రయత్రజలాశయే।
స్నానకాలేపఠేన్నిత్యం మహాపాతక నాశనం।

ఈవిధమున గంగను ప్రార్థించి స్నానమాచరింపతగినది.

1. [గంగానదికి అనేక] శతముల యోజనములు [దూరముగా నివసించినవాడయ్యు] ఎవడు గంగ, గంగ, యను నామముచ్చరించునో వాడు సర్వపాపములనుండి విముక్తుడగును, మఱియు (నతనికి) విష్ణుపదము లభించును.

2. ఓజగజ్జననీ, నిన్ను దర్శించుటచే, మోక్షము కలుగుచున్నది స్వర్గము నెక్కుటకు నీవు మెట్లువంటిదానవు. నీవు బహుపవిత్రమైనదానవు. నీయందు స్నానమాచరించుటచే కలిగిన ఫలమును నేను వర్ణింపలేను.

3. కాశీపురమందుగల విశ్వేశ్వరుడు మొదలగు దేవతలకు నమస్కారము చేయుచున్నాను.

4. మిక్కిలి తీక్ష్ణమైన శరీరముకలవాడా! ప్రపంచ నాశనమందు దేదీప్యమానముగా ప్రకాశించుచున్నవాడా; కాలభైరవుడవగు, నీకు నమస్కారము చేయుచున్నాను. స్నానము నిమిత్తము, అనుజ్ఞనొసంగుము.

5. పుణ్యతీర్థంబులకు నీవు యజమానివి, నీవు జగమునకు తల్లివి. నేను నిన్ను కోరితి. సర్వపాపములు నశించుటకయి, క్షేమస్థలమొసంగుము.

6. జగదంతర్యామియై, జ్ఞానస్వరూపియై, నిష్కల్మషుండై, యేవిష్ణువుకలడో యాదేవుడు, ద్రవరూపమైన గంగాస్వరూపుడుగా నున్నాడు. ఇందు సందేహములేదు.

7. 8. నందినీమొదలగు గంగయొక్క పేర్లను స్నానకాలమందు స్మరించవలెను. మహాపాపము నాశనమగుచున్నది.

మతగీత.

హిందూవులారా । యెన్నాళ్లీగతి ।
మంద మతులమై । మాటికిచెడెదము ॥

1. మనపూర్వులు ఘన । మహా,దలతో ।
మనుజోత్తములై । మనరే । వినరే హిం ॥

2. మనమిట్టీగతి । మతహీనులమై ।
మనగానంతటి । మతిహీనులమై ॥

3. వేదమతముమన । విధికృతమేగద ।
వేదవిదులమై । మోదముగనమె ॥

4. పండితపామర । పర్యంతంబిది ।
దండిగమోక్షము । దయసేయదో కొ ॥

శ్రీగణేశగీత.

1. యతోऽనంతశక్తే రనంతాశ్చజీవాయతో నిర్గుణాద
ప్రమేయా గుణాస్తే। యతో భాతిసర్వంత్రిధా భేదభిన్నం సదా
తంగణేశం నమామోభజామః

2. యతశ్చావిరాసీజ్జగత్సర్వమేతత్తథాబ్జాసనో విశ్వ
గో విశ్వగోప్తాయథేంద్రాదయో। దేవసంఘామనుష్యాస్సదా
తంగణేశం నమః॥

3. యతో వహ్నిర్భానుర్భవో భూర్జలంచయతస్సాగ రాశ్చంద్రమా వ్యోమవాయుః। యతస్థావరా జంగమా వృక్షసంఘాస్సదా తంగణేశం నమామో భజామః ॥

4. యతో దానవాః కిన్నరాయక్ష సంఘా యతశ్చారణా వారణాశ్వాపదాశ్చ। యతః పక్షికీటాయతో వీరుధశ్చసదా తంగణేశం

5. యతో బుద్ధిరజ్ఞాననాశో ముముక్షోర్యతస్సంపదో భక్తసంతోషదాస్యుః। యతో విఘ్ననాశో యతః కార్య సిద్ధిస్స దాతం గణేశం

6. యతఃపుత్రసంపద్యతో వాంఛితార్థోయతో ఽభక్త విఘ్నస్సదానేకరూపః। యతశ్శోకమోహౌయతః కామఏవ సదాతం గణేశం

7. యతోనంతశక్తిస్స శేషోబభూవధరాధారణేనేక రూపేచశక్తః యతో। నేకధా స్వర్గలోకాహి, నానా సదాతం గణేశం.

8. యతో వేదవాచో। వికుంఠామనోభిస్సదా నేతినేతీతి యత్తాగృణంతి పరబ్రహ్మరూపం చిదానందభూతం సదాతం గణేశం॥ పునరూచే గణాధీశస్తోత్రమేతత్పఠేన్నరః। త్రిసం

ధ్యం త్రిదినం తస్య సర్వకార్యం భవిష్యతి। యోఽష్టౌ దినం ప్రతి దినం
శ్లోకాష్టకమిదం శుభం। అర్కవారే చతుర్థ్యాం తు సోఽష్ట
సిద్ధిమవాప్నుయాత్। యః పఠేన్మాసమాత్రం తు దశవారం
దినేదినే। సంమోచయేద్బంధగతం రాజబద్ధం న సంశయః।
విద్యాకామో లభేద్విద్యాం పుత్రార్థీ పుత్రమాప్నుయాత్।
వాంఛితాన్ లభతే సర్వానేకవింశతివారతః యో జపేత్పరయా
భక్త్యా గజాననపరో నరః। ఏవముక్త్వా తతో దేవశ్చాంతర్ధానం।
గతః ప్రభుః॥ (గణేశపురాణం.)

గణేశ గీత. (ప్రాతస్స్మరణ)

1. ప్రాతస్స్మరామి గణనాథ మనాథబంధుం। సిందూ
రపూర పరిశోభిత గండయుగ్మం। ఉద్దండ విఘ్నపరిఖండన
చండ దండ। మాఖండలాది సురనాయక బృందవంద్యం ॥

2. ప్రాతర్నమామి చతురానన వంద్యమాన। మిచ్ఛా
నుకూల మఖిలంచ, వరం దదానం। తందుందిలం, ద్విరసన
ప్రియ యజ్ఞసూత్రం। పుత్రం విలాస చతురం శివయోః
కుమారం ॥

3. ప్రాతర్భజామ్యభయదం ఖలు భక్తశోక। దావాన
లం గణవిభుం వరకుంజరాస్యం। అజ్ఞాన కానన వినాశన

హవ్య వాహ । ముత్సాహవర్ధన మహంసుత మీశ్వరస్య ॥
4. శ్లోకత్రయమిదం పుణ్యం లోకత్రయవిభూషణం ।
ప్రాతరుత్థాయ సతతం యఃపఠేత్ ప్రయతః పుమాన్ ।
సపర్వభోగానాప్నోతి గణాధిప పదంతతః ॥

విష్ణు గీత.

1. ప్రాతస్స్మరామి భవభీతి మహార్తిశాంత్యై । నారా
యణం గరుడవాహన మబ్జనాభం । గ్రాహాభిభూత వరవా
రణము క్తిహేతుం । చక్రాయుధం తరుణ వారిజపత్రనేత్రం ॥
2. ప్రాతర్నమామి మనసా వచసాచ మూర్ధ్నా ।
పాదారవిందయుగళం పరమస్య పుంసః నారాయణస్య నర
కార్ణవతారణస్య । పారాయణ ప్రవణవిప్ర పరాయణస్య ॥
3. ప్రాతర్భజామి భజతామభయం కరం తం । ప్రా
క్సర్వజన్మకృతపాప భయాపహత్యై । యోగ్రాహవక్త్ర
పతితాం ఘ్రిగజేంద్రఘోర । శోకప్రణాశ మకరోద్ధృత శంఖ
చక్రః ॥ శ్లోకత్రయ మిదం పుణ్యం ప్రాతః (సాయం)
కాలేపఠేత్తుయః లోకత్రయ గురుస్తస్మై దద్యాదాత్మ
పదంహరిః

రామ గీత.

1. ప్రాతస్స్మరామి రఘునాధముఖారవిందం । మందస్మి

తం మధురభాషి విశాలఫాలం । కర్ణావలంబి చలకుండల శోభిగండం । కర్ణాంతదీర్ఘనయనం నయనాభిరామం ॥

2. ప్రాతర్భజామి రఘునాథకరారవిందం । రక్షోగణాయ భయదం వరదం నిజేభ్యః। యద్రాజసంసది విభజ్య మహేశచాపం । సీతాకరగ్రహణ మంగళమాప సద్యః ॥

3. ప్రాతర్నమామి రఘునాథ పదారవిందం । పద్మాంకుశాది శుభరేఖి సుఖావహం మే । యోగీంద్ర మానస మధువ్రతసేవ్యమానం। శాపాపహంసపది గౌతమ ధర్మపత్న్యాః॥

4. ప్రాతర్వదామి వచసా రఘునాథనామ । వాగ్దోషహారి సకలం శమలంకరోతి । యత్పార్వతీ స్వపతినా సహా భోక్తుకామా । ప్రీత్యా సహస్రహరినామ సమంజజాప ।

5. ప్రాతశ్శ్రియే శ్రుతినుతాం రఘునాథమూర్తిం । నీలాంబుజోత్పల సితేతరరత్ననీలాం । ఆముక్త మౌక్తిక విశేష విభూషణాఢ్యాం । ధ్యేయాం సమస్త మునిభిర్జన ముక్తి హేతుం ॥

*** శి వ గీ త ***

1. ప్రాతస్స్మరామి భవభీతిహారం సురేశం । గంగాధరం వృషభవాహన మంబికేశం । ఖట్వాంగశూలవరదాఽభయ

హస్త మీశం । సంసారరోగహరణౌషధ మద్వితీయం ॥

2. ప్రాతర్నమామి గిరిశం గిరిజార్ధ దేహం । సర్గస్థితి ప్రళయకారణ మాదిదేవం । విశ్వేశ్వరం విజితవిశ్వ మనోభిరామం । సంసారరోగహరణౌషధ మద్వితీయం ॥

3. ప్రాతర్భజామి శివమేక మనంతమాద్యం । వేదాంతవేద్య మనఘం పురుషం మహాన్తం । నామాదిభేదరహితం చషడ్భావశూన్యం । సంసార రోగ × తీయం ॥

4. ప్రాతస్సముత్థాయ శివం విచింత్య । శ్లోకత్రయం యేఽనుదినం పఠన్తి । తేదుఃఖజాతం బహుజన్మ సంచితం । హిత్వాపదంయాంతి తదేవశంభోః ॥

సూర్య గీత.

1. ప్రాతస్స్మరామిఖలు తత్సవితుర్వరేణ్యం । రూపం హిమండల మృచో థతనుర్యజూంషి । సామానియస్యకిరణాః ప్రభవాది హేతుం । బ్రహ్మాహరాత్మక మలక్ష్య మచింత్య రూపం ॥

2. ప్రాతర్నమామితరణిం తనువాఙ్మనోభిః బ్రహ్మేంద్ర పూర్వ కసురైర్నుత మర్చితంచ। వృష్టిప్రమోచన వినిగ్రహ హేతు భూతం । త్రైలోక్య పాలనపరంత్రి గుణాత్మకంచ ॥

3. ప్రాతర్భజామి సవితారమనంతశక్తిం। పాపౌఘ శత్రుభయరోగహరం పరంచ। తం సర్వలోక కలనాత్మక కాలమూర్తిం। సంసారబంధన విమోచన మాదిదేవం।

4. శ్లోకత్రయమిదం భానోః ప్రాతః ప్రాతః పఠేత్తుయః సర్వవ్యాధి నిర్ముక్తః పరం సుఖమవాప్నుయాత్ ॥

ప్రాతస్స్మరణ.

1. బ్రహ్మమురారి స్త్రిపురాంతకారీ (భాను)ర్భాను శ్శశీ భూమిసుతో బుధశ్చ। గురుశ్చ శుక్ర శ్శని రాహుకేతవః కుర్వంతుసర్వే మమసు ప్రభాతం॥

2. భృగుర్వసిష్ఠః క్రతురంగిరాశ్చమనుః పులస్త్యః పులహశ్చగౌతమః। రైభ్యోమరీచిశ్చ్యవనశ్చదక్షః। కుర్వంతు సర్వే మమసుప్రభాతం॥

3. సనత్కుమారః సనకస్సనందనః। సనాతనోప్యాసురిపింగళౌచ। సప్తస్వరాస్సప్తరసాతలాని కుర్వంతుసర్వే మమసు ప్రభాతం॥

4. సప్తార్ణవాస్సప్తకులాచలాశ్చ సప్తర్షయోద్వీపవనాని సప్త। భూరాదికృత్వాభువనాని సప్తకుర్వంతుసర్వే మమసు ప్రభాతం॥

5. పృథ్వీసగంధాసరసాస్తథాపః స్పర్శీచవాయుర్జ్వలనస్స తేజః। నభస్సశబ్దం మహతాసహైవ। కుర్వంతుసర్వే మమసుప్రభాతం।

6. ఇత్థంప్రభాతే పరమం పవిత్రం పఠేత్స్మరేద్వా శృణుయాచ్చనిత్యం! దుఃఖప్రణాశస్త్విహసుప్రభాతేభవేచ్చ నిత్యం భగవత్ప్రసాదాత్॥

శివగీత.

1. నమోవేదావేద్యా, ఖిలజగదుపాదానమయత। స్వతంత్రా సామంతాన వధృతనిజాకారావిరతే॥ నివర్తంతే వాచశ్శివమ జరమప్రాప్యమనసా। యతోశక్తాస్తోతుం సకృదపిగుణాతీత శివతే॥

2. త్వమైవేమంలోకం। నిఖిలమమలం। వ్యాప్యసతతం। తథైవాన్యంలోకం స్థితమనఘ దేవోత్తమవిభో। త్వమైవైతత్సృష్టం జగదఖిలమీశానభగవన్ విలాసోయంకశ్చిత్తవశివనమో! మేఘశివతే॥

3. జగత్సృష్టుం పూర్వంయదిశివ ఉమాకాంతసతతం। త్వయాలీలా మాత్రాత్తదపిసకలంరక్షితమభూత్। తదేవాగ్రేకాలప్రకటనయ నాగ్నేర్ద్యుతికణైర్జగద్దగ్ధంస్థాస్య।

స్వజహారనమోఽపష్ట్య శివ తే॥

4. యదూశక్త్యా । సృష్ట్వా । జగదఖిలసంరక్ష్య బహుధా। తతస్సం హృత్యైతా। న్నివససి। త్వదాధారమథవా ఇదం తేకింరూపం। నిరుపమనజానేః హారవిభో। నిస్తుః కోవా తే తమపిహి నమోఽభవ్య శివ తే॥

5. యదేత త్తత్త్వం తే। సకలమపిత త్త్వేన। విదితం। న తే తత్త్వం తత్త్వంవిదతమపి। తత్త్వేన విదితం। నచైతత్తత్త్వంచే। న్నియతమితి తత్త్వం। కిముభవే। న్నతేతత్త్వం తత్త్వంయదపిచ। నమోవేద్య శివ తే॥

6. త్వమిందుర్భానుస్త్వంహుతభుగసి వాయుశ్చసలిలం త్వమేవాకాశోఽసిః క్షితిరసి తథాత్మాసి భగవన్। తతస్సర్వాకార స్త్వమపిభవతో భిన్నమణువా। నతత్సత్యం సత్యం త్రినయన నమో నంత శివ! తే॥

7. త్వమేకో లోకానా మధిపతి రుమానాథ జగతాం। శరణ్యః వాగ్విస్త్వం జలనిధిరివానంత పయసాం। త్వదన్యో విద్వాణాం పవిత్రంతి నిర్వాణపదవి। వృతస్సూర్యోత్కృష్ట స్త్వమసిహి! నమో నీవ్య శివ తే।

8. తవైవాంశో। భాను స్తపతి విధురప్యేతి పవనః।

పవత్యేషో వహ్నిర్జ్వలతి సలిలంచ ప్రవహతి। తవాజ్ఞా
కారిత్వం సకల సురవర్గస్య సతతం త్వమేక స్స్వాతంత్ర్యం
వహసిహ నమోఽనంత శివతే !!

9. మహాదేహా మేయా వసుగుణగణ గాత్రమసతతం
నమోభూయోభూయః పునరపి నమస్తే పునరపి పురారాతే
శంభో పునరపి నమస్తే శివవిభో నమోంభూయోభూయ
శ్శివశివ నమోఽనంత శివతే !!

10. ప్రమాదాద్యేకేచి ద్వ్యతత ముపగాఢా విధిహతాః।
కృతాస్సర్వేతేపి ప్రశమ ముపయాంతు స్ఫుటతరం। శివశ్శ్రీ
మాన్ శంభో శివశివ మహేశేతిచజపన్। క్వచిల్లింగాకారే
శివహర వసామి స్థిరతరం !!

11. మయావిజ్ఞావేశా న్నిశమపి కృతా యేతు మనసా।
సకామేనామేయా స్వతత ముపగాఢా బహువిధాః। త్వమై
వశం తవ్యాః క్వచిదపి శరీరేణ వచసా కృతానై తే స్సూనం
శివశివ కృపాసాగరవిభో॥

దేవీస్తుతి.

1. బ్రువంత్యేతే తత్త్వంభగవతి సదస్యే విమనస్ప్రకే
మాతః పార్థివ్యసుసదభిధాన్యే వ్యసదసత్। చిరేణైత

త్సర్గం సమభిదధతే దేవిసుధియస్తదే తత్త్వన్మాయా విలసి
తమశేషం జననిశివే॥

2. విదే విద్యే వేద్యే వినయసులభే వేదగుళికే విచిత్రే విశ్వాద్యే వివిధసమయే వీతజననే శివాజ్ఞాశీలస్థే శివపద వదాన్యే శివనిధే శివే మాతర్మహ్యం త్వయి వితరభక్తిం నిరుపమాం॥

3. పితామాతాభ్రాతా సుహృదనుచర స్సద్మగృహిణీ వపుః పుత్రః క్షేత్రం ధనమపియదామాం విజహతి। తదామే భిందానా సపదిభవమోహాంధతమసం। మహాజ్యోత్స్నా మాంత్వంభవ కరుణయా సన్నిధికరీః

4. శివస్త్వంశక్తిస్త్వం త్వమసి సమయస్త్వం సమయినీ త్వమాజ్ఞాత్వం దీక్షాత్వమయమణిమాదిర్గుణగణః। అవిద్యా త్వం విద్యాత్వమసినిఖిలం తత్త్వమపరం పృథక్తత్త్వైః కించి ద్భగవతి నవీక్షామహాజ్ఞమే॥

5 పురః పశ్చాదంతర్బహిరపరిమేయం పరిమితం చిరం స్థూలం సూక్ష్మం సకలనికలం గుహ్యమగుణం। దవీయో నేదీయస్సదసదితి విశ్వం భగవతీం సదాపశ్యం త్వాజ్ఞాం భవసి భువనశ్రీర్భ జననీ॥

6. త్వయాసాజానీతేరచయతి భవత్యేవసతతం త్వమే
వేచ్ఛాత్యం బత్త్వమసితసమోఽన్యస్య విహితాః। జగత్సామ్యం
శంభోర్వహసి పరమవ్యోమ వపుషస్తథాప్యర్థం భూత్వా
విహారసి హారస్యేతి కిమిదం॥

7. సుతాదక్షస్యాదౌ కిలసకలమాతస్త్వ ముదభూస్స
రోషం తంహిత్వాతదనుగిరి రాజస్యతనయా। అనాద్యంతా
శంభో రపృథగపి శక్తిర్భగవతీ వివాహోజ్జాయాసీత్య హహాత
వకోవేత్తి చరితం॥

8. త్వంచంద్రికాశశిని తిగ్మరుచౌరుచిస్త్వం త్వంచేత
నాసి పురుషే పవనేబలంత్వం। త్వంసాదుతాసిసలిలే శిఖినిత్వ
మూష్మానిస్సార మేతదఖిలం త్వదృతే యదిస్యాత్॥

భగవద్గీత.

1. అనేక బాహూదర వక్త్రనేత్రం। పశ్యామిత్వాం
సర్వతోఽనంతరూపం। నాంతంన మధ్యం నపున స్తవాదిం
పశ్యామివిశ్వేశ్వర। విశ్వరూప॥

2. కిరీటినం, గదినం, చక్రిణంచ, తేజోరాశిం సర్వతో
దీప్తిమంతం। పశ్యామిత్వాం దుర్నిరీక్షం సమంతాత్
దీప్తానలార్కద్యుతిమప్రమేయం॥

3. త్వమక్షరం పరమంవేదితవ్యం త్వమస్యవిశ్వస్య పరంనిధానం । త్వమవ్యయశ్శాశ్వతధర్మగోప్తా । సనాతనస్త్వం పురుషోమతోమే॥

4 అనాదిమధ్యాంత మనంత వీర్యమనంతబాహుం శశిసూర్యనేత్రం । పశ్యామిత్వాం దీప్తహుతాశ వక్త్రం స్వతేజసావిశ్వమిదంతపంతం॥

5. రుద్రాదిత్యావసవోయేచసాధ్యావిశ్వేశ్వినౌ మరుతశ్చోష్మపాశ్చ । గంధర్వ యక్షాసుర సిద్ధసంఘా వీక్షంతేత్వాం విస్మితాశ్చైవసర్వే॥

6. త్వమాదిదేవః పురుషః పురాణ । స్త్వమస్యవిశ్వస్యపరంనిధానం । వేత్తాసివేద్యం చపరంచధామ । త్వయా తతంవిశ్వమనంతరూప॥

7. వాయుర్యమోగ్నిర్వరుణ శ్శశాంకః । ప్రజాపతి స్త్వంప్రపితామహశ్చ । నమోనమస్తేస్తు సహస్రకృత్వః పునశ్చభూయోపి నమోనమస్తే॥

8. నమః పురస్తాదథపృష్ఠతస్తే నమోస్తుతే సర్వతఏవ సర్వ । అనంతవీర్యామితవిక్రమస్త్వం సర్వం సమాప్నోషి తతోసిసర్వః॥

9. పితాసిలోకస్య చరాచరస్య త్వమస్య పూజ్యశ్చ
గురుర్గరీయాన్ । నత్వత్సమో స్త్యభ్యధికః కుతోన్యోలోక
త్రయేప్యప్రతిమప్రభావ॥

10. తస్మాత్ప్రణమ్య ప్రణిధాయకాయం । ప్రసాదయే
త్వామహమీశ మీడ్యం । పితేవపుత్రస్య సఖేవసఖ్యుః
ప్రియః ప్రియాయార్హసిదేవ! సోఢుం॥

శ్రీరామదండకం.

శ్రీరామరామా త్రిలోకాభిరామా సదారామ
నిష్కామ సంపూర్ణకామా బుధేంద్రాంతరంగాబ్ధిసోమా
లసద్దివ్యనామా విరాడ్గుణస్తోమ యుష్మత్ప్రకాశ స్వహా
పంచ వాచ్యం అచింత్యం అనంతం అసంగం అఖండం అబా
ధ్యం అబోధ్యం అసాధ్యం అభేద్యం అవిచ్ఛేద్య మాద్యంత
శూన్యం అజం అప్రమేయం అనిర్దేశ్య మధ్యేయ మస్పృశ్య
మవ్యక్త మగ్రాహ్య మధ్యాత్మ మేకం అరూపం అనాఖ్యం
అరక్తం అశుక్లం అకృష్ణం అపీతం అనీలం అసూక్ష్మం
అదీర్ఘం అహ్రస్వం అబాహ్యాంతరం అక్షరం అవ్యయం
అింద్రియాగోచరం అప్రతర్క్యం అనిర్దేశ్య మాద్యం అదృశ్యం
అకంపం అలక్ష్యం అలిప్తం అశబ్దం అసంగస్వభూతం

బహూపం బసుస్వాదుగంధం బవాజ్ఞానవ పాపవ్యమైపూర్ణమై నిత్యమై సత్యమై శుద్ధమై బుద్ధమై ముక్తమై శాంతమై కేవలంబై నిరాకారమై సచ్చిదానంద రూపాత్మచైతన్యమై స్వభూతోరు దేహేంద్రియ ప్రాణహృద్బుద్ధ్యహంకార చిత్తాదిదృశ్య ప్రపంచంబునాదిత్యుఁడీ విశ్వమెల్లన్ వెలింగింపఁగా జేయురీతిం బ్రకాశింపఁగా జేయఁగాసాక్షివై యాకసంబేకమై సర్వభాండంబులందంతటన్ లోపలన్ వెల్పలన్నిండియున్నట్టు లాకాశవాయ్వగ్ని వార్భూమి నానావిధాశేషభూతంబు లందంతటన్ నిర్వ్యాపిత్వుండవై యుండికర్తృత్వ భోక్తృత్వ మంతృత్వ భర్తృత్వ హర్తృత్వమ ల్లాని మరూపక్రియా సాధివర్ణాశ్రమంబుల్గుణంబుల్వివేకావివేకంబులున్ శోకమోహంబులున్ లేక యీస్థూల సూక్ష్మాదులన్ జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యాదులన్ బంచభూతంబులన్ బంచకోశంబులన్ జూచుచున్ నిర్వికారుండవై నిర్వికల్పుండవై నిర్విచేష్టుండవై నిష్ప్రపంచుండవై నిర్విశేషుండవై నిర్గుణబ్రహ్మమాత్రుండవై యొప్పు నీదివ్య తత్వంబు నీవాక్కృపాసంభృతాం చత్కటాక్షంబుచేతన్ గనుంగొంటి దేవా నమస్తే నమస్తే నమస్తేనమః॥

—* ఈశ్వర దండకం *—

శ్రీమన్మహాదేవ దివ్యస్వభావా జగన్మోహినీభావ
రాజీవసారంగ చర్మాంబరాడంబరాశాంబరాంక స్ఫురచ్చారు
కోటీర కోటిగ్రహాధీశ తేజస్సమాజ ప్రకాశా గిరీశా రమే
శామరేశాజముఖ్యాద్య కాత్యాయనీకళ్యాణా చంచత్కిరీట
స్ఫుటానేక దేదీప్యమానాగ్రమాణిక్యనీరాజితాంఘ్రిద్వయాం
భోజహా మోహనాకార నిర్మోహ నిస్సంగ నిర్దోష నిర్నిద్ర
నిర్లేపనిష్ఠూరతాపా జగద్దీప నిత్యానుకంపప్రధానా ధనేశాను
సంచార దారిద్ర్యరోగాది దుర్గాటవీ ఘోరలీలా కుఠారా
వియద్వాహినీలోల కల్లోలజాలాస్పదాభంగ శృంగార సం
గోత్రమాంగా మదేభాసురా దక్షభంగా హిరణ్యాదిచాపా
మృడా నీవకందర్పగర్వాపహారా భుజంగేంద్ర హారాపయో
రాశి తూణీ నీవాదిదేవుండవై సర్వవిద్యాప్రపంచంబు
గల్పింప మన్నింప మాయింపగా గర్తవై హర్తవై భోక్తవై
సచ్చిదానందకందంబవై బ్రహ్మవైకుంఠ గర్భాదినామంబు
లన్ బొల్చివర్తింపుచున్ సత్యమై సత్యమైయున్న నిన్నాత్మ
భావింపగాలేక లోకంబు నిన్నారసంసార పాశంబులన్
జిక్కుచున్ బంచభూతాత్మకంబైన దేహంబుపై మోహ

విభ్రాంతి రెట్టింప పంచేంద్రియాసక్తులై మత్తులై శత్రు
వర్గంబు లొంగంగ నిర్బాధింపగా బాల్యకౌమార వార్ధక్య
దేహంబులన్ బ్రాయమెల్లన్ వ్యథాప్రాయముల్ జేరి
యోగానురక్తిన్ మహాఘోరకర్మంబు లిచ్ఛావిహారంబులన్
జేయుగా నాయువున్ రోయకే స్త్రీసుధాధామకుచాలింగనా
లోలురై కొంతకాలంబు సంసారతాపత్రయానాధిదావాగ్ని
సంతప్తులై తృప్తులున్ గాక నానావిధోపాయ కాపట్య
సంయుక్తులై కోరికల్ మీరంగ గోరుదుర్ బుత్రపుత్రీ కళ
త్రాది సంఘంబులన్ సంపదల్ జూచి కాయంబు గంపింపగా
గొన్ని సంవత్సరంబుల్ చనంగా జరాభ్రాంతి సంక్రాంతులై
గంతువున్ బ్రాంచి చింతింపుదుర్ శ్లేష్మవాతాదిరోగంబులం గుము-
ష్టిన్ దొమ్మిగా జుట్టిముట్టన్ భయాపన్నులై దగ్గుచున్
మూల్గుచున్ సిగ్గు కొంతైన యున్ లేక దుఃఖంబులన్ మ్రింగి ప్రా
ణాపాయంబు చందంబు మీరన్ మహారోష జాజ్వల్యమానా
క్షులన్ జూచి శిక్షింపగా రౌరవానేక మహోగ్రప్రతాపంబులన్
బొందుచున్ గర్భక్లేశంబులన్ మర్త్యలోకంబునన్ బుట్టు
చున్ గిట్టుచున్ సౌఖ్యలేశంబు నుంగాన మిట్లున్న నీమాయ
దాటన్ వశంబె! భవత్పాద పంకేరుహధ్యాన సంపత్తి

సామాన్యమే ! భస్మరుద్రాక్ష మాలాదిచిహ్నంబులన్
వేదవేదాంత భావోజ్జ్వలంబైన పంచాక్షరీ మంత్రరాజంబు
సఁ బాసనిస్పృహులై ముక్తులై యున్న భక్తుల్ విరక్తుల్
భవన్నామసంకీర్తనాసక్తియుక్తుల్ గదా వారునీమారుగారా
వ్రతాసక్తి సద్ధర్మముల్ పుణ్యకర్మంబులున్ యజ్ఞముల్
యోగముల్ దానముల్ ధ్యానముల్ మౌనముల్ మంత్ర
ముల్ యంత్రముల్ తంత్రముల్ పూజలున్నేమముల్ సర్వ
మున్ గూడనీ సేవకున్ సాటిరావంచు సర్వజ్ఞులెంచంగ
నాలించి విశ్వమున్ సదాచంచ స్వాంతులై యన్యదైవం
బులన్ గోరి ప్రార్థించిరన్ భుక్తిముక్తుల్ ప్రసాదింపగా
నేర్తురే! నీవలెన్ లోకమెల్లన్ భవద్దివ్యతేజోమయంబౌచు
నూహింతునెల్లప్పుడున్ బూర్వపుణ్యప్రభావంబునన్ గన్ను
లారన్ నిమ్మున్ జూడఁగంటిన్ దగన్ మోక్షసామ్రాజ్యమే
కొల్లగైకొంటి ధన్యుండనైతిన్ గృతార్థుండనైతిన్ మదీ
యంబులై యున్న నేరంబులూహింపగానేల నన్నున్ గృపా
దృష్టులన్ జూచి రక్షింపు రక్షింపవే సర్వలోక ప్రశస్తా
మహాకాలహస్తా నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమః॥

ఆర్షగ్రంథములనుండి గైకొనిన ధర్మవచనముల ననుసరించి

ఆశ్రమవిద్యార్థుల జీవయాత్ర వ్రాయబడుచున్నది.

(1) సూర్యోదయమునకు పూర్వము మేల్కాంచి ముందుగా దైవస్మరణముగావించి, విద్యాభ్యాసమొనర్చి పిమ్మట బాహ్యమునకు వెళ్లవలెను. ఒకమైలుదూరము నడచుట కవసరమయ్యెను. దేహవ్యాయామపద్ధతి నిందుగను నిందు వలసియున్నది.

(2) దంతములయందు చిక్కుకొనియుండుమాలిన్యము అజీర్ణ హేతువు కాన, జాగ్రతగా, దంతముల శుద్ధి చేయవలయును.

(3) చంద్రునియొక్క, లేక నక్షత్రములయొక్క ప్రకాశకిరణములు, ఏనీటియందు ప్రసరించునో ఆనీటి యందు స్నానమాచరింపవలెను. ఈపద్ధతి దేహారోగ్య జనకము.

(4) క్రమముగా రెండు మూడు చెంబులచొప్పున నక్షత్రకిరణ ప్రసారితజలమును త్రాగుట కభ్యసించి పూర్ణారోగ్య ప్రాప్త్యనంతరము ఎనిమిదిచెంబులు శుద్ధజలము త్రాగుటమంచిది. అభివాదనాదిరూపక సంధ్యావందనము సేయువారికి గూచేరలకొలత యవసరములేదు.

(5) వెనుకటి దినమున ధరించిన వస్త్రములను స్నానానంతరము తిరిగి ధరింపరాదు.

(6) శరీరమును తుడుచుకొని సాంబ్రాణి పొగచే శిరోభాగము నార్పివేసినయెడల దగ్గు పడిసెము మొదలగు రోగములు జనింపకుండును. శరీరము సమశీతోష్ణస్థితికి వచ్చుటకై దివ్యౌషధము సేవించుట ముఖ్యము.

(7) స్నానానంతరము జపమార్గము గదియందు, లేక, చదువుకొను గదియందు, ఆవునేతితో లేక మంచి నూనెతో దీపము వెలిగించియుంచవలెను. మరియు సాంబ్రాణివత్తినికాల్చి దానినొకస్థలమున గ్రుచ్చియుంచవలెను.

(8) తమమతమునుసరించి బొట్టుపెట్టుకొనవలెను.

(9) తాను ప్రేమించిన దైవమును ధ్యానించుటకై తత్ప్రతిమగల యొకపటము నెదుటనుంచుకొని, వెనుకకు, ముందుకు, దేహమునువంచక కూర్చుండిగాని, నిలువబడిగాని ధ్యానింపవలెను.

(10) అజీర్ణాది రోగజనకములై, మలినపాత్రలందు పాచిద్రవ్యములతో జేయబడి యమ్మబడుచుండు పకోడి మొదలగు వానిని భక్షింపరాదు.

(11) సాయంకాల, సూర్యకిరణములు ఆయుర్వృద్ధి ప్రదంబులుగాన, నాయెండలో విహరించి సూర్యాస్తమయ కాలము సద్దైవధ్యానమొనర్చి హింసపకుము వారముకొక మారైన దేవాలయమునకేగి దేవుని దర్శింపవలెను.

(12) ఆముదపు దీపముయొక్క వెలుతురునందు చదువుకొనుట దేహమునకు దేశమునకు క్షేమప్రదమగును. ఒకవేళ కిర్సనాయిల్ దీపముయొద్ద చదువవలసివచ్చినేని, ముఖమును దీపమున కెదురుగానుంచక వెనుకకుతిరిగి పుస్తకముపై వెలుతురు వచ్చునట్లుచేసి విద్యాభ్యాసము చేయవలెను. తెల్లవారుజామున మేల్కాంచ వలసియున్నదిగాన, రాత్రులు 9 లేక 10గంటలనుండియే నిద్రపోవలెను. మఱియు తత్కాలమందు బ్రహ్మచర్య ధర్మమును కాపాడుకొనుటకు యత్నింపవలెను.

వందనము.

ఈ సకలప్రపంచ మెవ్వనిచే సృజింపబడెను. ఎవ్వనిలో నుండెను. ఎవ్వనియందు లయమగును. సీనికన్నిటికి నెవ్వడాధారభూతుడు. ఎవ్వడు పరమేశ్వరుడు. ఎవ్వడు సర్వము దాసయై వెలసినవాడు. ఎవ్వడు పరిపూర్ణుడు.

అట్టి స్వయంభవుని స్వయంప్రకాశుని, సచ్చిదానంద స్వరూపుని, దేవాదిదేవుని ప్రార్థించుచున్నాము. ఈ భూలోక ప్రళయమున సర్వజీవులు లయమొందినపిమ్మట, నూర్ధ్వలోకమున స్వశరీరముతో నెవ్వఁడు నివ్వటిల్లునో ఆమహామహుని సేవింపుచున్నాము. నాట్యరంగమున నర్తించు నర్తకునివలె బహువిధమూర్తులను ధరించి యెవ్వఁడు వర్తించునో, ఆజగద్ధారకుని ధ్యానింపుచున్నాము. సర్వబంధముల బరిత్యజించి సర్వభూతములందు దయగలిగి సద్వ్రతముల సల్పి, మనశ్చపలత ముడిగి, మోక్షైకపరాయణులై వర్తించు మునిశ్రేష్ఠులు నిరంతరమే పరాత్పరుని పదారవిందములను భక్తిపూర్వకముగ భజింతురో అట్టి పరంధాముని భజించుచున్నాము. జగజ్జాలములనెల్ల సృజింప రక్షింప, శిక్షింప నెవఁడు సమర్థుఁడో అట్టి సర్వశక్తునకు నమస్కరింపుచున్నాము. ఏమహామహుండు నిరంతర శాంతస్వభావము కలవాఁడో నిత్యానంద స్వరూపుఁడో, ఏమహాపురుషుండు కైవల్య సామ్రాజ్యపదమున కధీశ్వరుఁడో, అట్టి వేదవేద్యునకు, భక్తిగమ్యునకు, విజ్ఞానమయునకు, సర్వజ్ఞునకు, సాష్టాంగ ప్రణామము లాచరించు

మన్నాము. ధర్మార్థకామములైన వర్గత్రియమందు ఫల విరక్తులై సంసారబంధమును వెలిగానుంచిన, సంశితాత్ములైన పురాణ పురుషుని సేవించి ధన్యులైరో, తన్నాశ్రయించిన మోక్షాసక్తులకు సదయ తనువుల బ్రసాదించి యే యనాదిపురుషుని కరుణాకటాక్షముల వీక్షించి వారిని రక్షించెనో, శ్రుతిస్మృతులు, సంతతము సముత్కీర్తింతురో, యే హిరణ్యగర్భుని నాదిదేవునిగా గాని చూచుచున్నారో, సృష్టిస్థితిలయ శక్తిత్రయరూపమును లోకులకు వెల్లడి చేయుటకై యే యాదిదేవుడు, ప్రత్యక్షముగా నాదిత్యస్వరూపుడై సర్వుల సుకృత దుష్కర్మముల గాంచుచు కర్మసాక్షియై వెలుగుచున్నాడో అట్టి జ్యోతిస్స్వరూపుని ధ్యానము చేయుచున్నాము.

ఓ మునిజనవృందా దుష్టశిక్షణార్థమై శిష్టరక్షణార్థమై ధర్మసంస్థాపనార్థమై ప్రతియుగమునందును, రామకృష్ణాద్యవతారములనెత్తి లీలలగావించి లోకము నుద్ధరించిన నీకు, మా ప్రణత నమస్కారము లర్పించుచున్నాము.

ఓ దేవా; మాశిరము నీపాదములందును, మా వాక్కు నీస్తోత్రమందును మా చేతులు నీపూజయందును, మాచె

వులు నీకథల వినుటయందును, మాబుద్ధి, నీధ్యానమం దును, మాకన్నులు, నీరూపము చూచుటయందును. ఎప్పుడు ఉండునట్లు అనుగ్రహింపుము, ఓదయానిధీ సభజ నను విశ్వవక్త్రయే, సర్వకార్యములను నేర్పుగానునట్లు అను గ్రహించుము. మాయెడల మిగుల దయకలవాడవై రక్షింపుము. ఓమహాపద్మాంధవా! స్వవర్ణాశ్రమోచిత ధర్మముల వీడి స్వవేషభాషల మాని పరధర్మ మవలం బించి, ధనాయుర్విత్త సౌఖ్యాదివ్యక్తులగుచు, స్వాత్మ మార్గానలోకమునకై మామాంధకారములు పడుచున్న దిక్కు గానక త్రొక్కులాడుచున్న హిందువులమైన మమ్ము ఆపదలనుండి రక్షింపుము. ఓమంత్రిస్నేహా! శోభకర ములైన నీనామరూపముల నెవ్వరు సదా వినుచు, పాగ డుచు ధ్యానించుచు వర్ణించుచు, నీపదపల్లవములందు దమ యుల్లములను నిలిపి సంతసిల్లెదరో వారు జననమరణాది దుఃఖముల నొందనేరరు.

ఓభక్తచింతామణీ! మానుస్సు అనెడు కోతిపిల్ల వును ఆశలనెడు కొమ్మల నాశ్రయించి క్రీడించుచు నా నామనస్సే అవనియందు మిగుల చాంచల్యము కలిగి స్వేచ్ఛగా

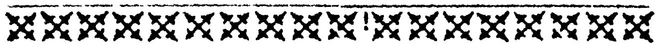
విహరించుచున్నది.

ఆ వానరమును గట్టిగ బట్టితెచ్చి భక్తియను త్రాటితో గట్టివేసి నీయధీనము చేసుకొనుము. నీకంటె దీనరక్షకుడు అన్యుడు లేడు.

ఓ లోకేశా సర్వజీవులయెడల, ప్రేమయును, నీభక్తవరులతో నెయ్యమును నాకెల్లప్పుడు కలుగునటుల ప్రసాదింపుము. సుజనహృన్నివాస! మామకస్వామియొక్క సదుపదేశములు సన్మతి గాంచునట్లు గ్రహించుము. భక్తఫలప్రదాతా! మనః పూర్వకముగా నే నాచరించిన ధర్మములు ఫలవంతము లగునట్లాశీర్వదింపుము.

వైశ్య ముద్రాక్షరశాల, నెల్లూరు.

హిందూమత విద్యార్థి సంఘమున చేరదలచినవారుగాని,
హిందూమత ప్రచారకులగు బ్రహ్మశ్రీ ప్రభాకర ఉమా
మహేశ్వర పండితులవారిని గూర్చి తెలియగలచిన
వారుగాని, మతప్రభాకర గ్రంథమాలకు
చందాదారులుగా నుండనెంచిన
వారుగాని,

(1) భగవద్గీతామృతము రు. 0—2—0

(2) మతప్రభ „ 0—4—0

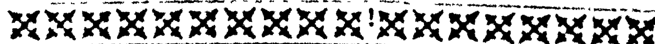
మొదలగు పుస్తకములు కావలసినవారుగాని ఈ క్రింది
చిరునామాకు వ్రాయవచ్చును.

హిందూమత సంఘము.

చిలకలపూడి రామస్వామిగారు,

నర్సారావుపేట పోస్టు,

(గుంటూరు జిల్లా.)

10777